

DR. VÁRNAGY LÁSZLÓ

1920–1995



Állatorvosdoktor, egyetemi tanár, az állatorvos-tudomány kandidátusa, az állat-egészségügyi igazgatástani tanszék vezetője (1963–1982), az állat-egészségügyi igazgatástan és az igazságügyi állatorvostan tantárgyak oktatója.

Várnagy László 1920. június 1-jén született Siklóson. Középiskoláit Nagykanizsán és Veszprémben végezte. 1938-ban érettségizett. 1943-ban szerzett állatorvosi oklevelet, és 1944-ben anatómiai tárgykörben doktorált. Kilenc éven át gyakorló állatorvos volt. Adonyban körállatorvosként kezdte, majd Pétervárára és Füzesabonyban járási állatorvosként dolgozott. 1953-ban a Földművelésügyi Minisztérium állat-egészségügyi igazgatóságának munkatársaként az állat-egészségügyi intézetek fejlesztését segítette, az állatgyógyászati készítmények ügyeit intézte, és részt vett a nemzetközi kapcsolatok építésében is. Nevéhez fűződik az állatorvosi munka kereteit meghatározó állat-egészségügyi szabályzat kodifikálása.

1963-ban egyetemi docensi kinevezést kapott az Állatorvostudományi Egyetemre, és megbízták az állategészségügyi igazgatástani tanszék, valamint az igazságügyi felülvéleményező bizottság vezetésével. 1966-ban kandidátusi fokozatot szerzett, és kinevezték egyetemi tanárnak. 1966-tól 1978-ig rektorhelyettes, 1978–1981 között az egyetem rektora volt. 1982 végén nyugállományba

vonult, de néhány társadalmi tisztséget még rövid ideig ellátott. Visszavonultan, békés családi körben, jó egészségben élt.

Szakmai-közéleti tevékenysége sokrétű. 1954 és 1981 között nyolc évig az Országos Állategészségügyi Tanács titkára, 16 évig tagja, az utolsó három évben elnöke volt. A Magyar Agrártudományi Egyesület Állatorvosok Társaságának 15 évig titkára, 10 évig elnöke, 1978-tól 1981-ig tiszteletbeli elnöke, majd négy éven át újból elnöke volt. E minőségében, ugyanúgy, mint egyetemi vezetőként, sokat és eredményesen fáradozott a gyümölcsöző nemzetközi kapcsolatok kiépítéséért. 1961-től 1985-ig a *Magyar Állatorvosok Lapja* szerkesztője. 1971-től 10 éven át képviselte hazánkat az Állatorvosok Világszövetsége (WVA – World Veterinary Association) állandó bizottságában.

Oktatói pályáját szerencsés előzmények, a gyakorló állatorvosi és irányítási tapasztalat és elméleti felkészültség jellemezte. Húsz éven át oktatott. Előadásait, írásait a precíz és közérthető, világos fogalmazás, a logikus felépítés, a lényeglátás, az összefüggések kiemelése vezérelte. Élvezetes előadásának gazdag stílusával, kellemes orgánumával magával ragadta hallgatóságát. Francia és német nyelven is kiválóan kommunikált.

Sokrétű kutatómunkájában a mezőgazdasági nagyüzemek problémái, a prevenció, a gazdaságosság, az állategészségügy makro- és mikroökonómiai problémái foglalkoztatták. Kidolgozta az állat-egészségügyi szakértői munka új, elvi alapjait, neves társszerzőkkel pedig számos, a nagyüzemi állattartásban jelentős fertőző állatbetegség (baromficholera, leukosis, pestis, thypus, mycoplasmosis, Marek-betegség, pontyok tavaszi viraemiája, malacok oedemája, szarvasmarha-gümőkór, brucellosis, sertések leptospirosis) szavatossági megítélését. Eredményeit 1979-ben *Igazságügyi állatorvostan* című tankönyvében foglalta össze. 126 szak- és 58 ismeretterjesztő cikket írt, 24 egyetemi jegyzetet adott közre. Népszerűsítő, ismeretterjesztő tevékenysége széles körű volt.

Szerteágazó munkája mellett mindig türelmes, kiegyensúlyozott, készséges embernek mutatkozott. Hihetetlen önfegyelem, munkaszeretet, udvariasság, pontosság és nemes egyszerűség jellemezte. Emberi magatartásával megbecsülést vívott ki. A mezőgazdasági (négy alkalommal), az igazságügyi és kulturális (két-két alkalommal) miniszteri kitüntetések mellett a Munka Érdemérem, a Munka Érdemrend arany fokozata, a MTESZ-díj, a Hutýra-, a Marek-, a Tessedik- és a Nagyváthy-émlékérmek, az egyetemünk által adományozott tiszteletbeli doktori cím tanúsítják hazai elismertségét. Nemzetközi megbecsülését a lengyel, az NDK, az osztrák állatorvos társaságok tiszteleti tagsága, a Humboldt Egyetem (Berlin) Albrecht Daniel Thaer-érme, a Karl Marx Egyetem (Lipscse) Oskar Röder-émlékérme, a kassai Állatorvosi Főiskola Dr. Pavel Adami-émlékérme és I. sorszámú emlékérmé, a Zágrábi Egyetem állatorvosi

fakultásának 50 éves jubileumi érme, az alforti Állatorvosi Főiskola 200 éves jubileumi érme fémjelzi.

Családi élete, családszeretete példás. Feleségének gyógyíthatatlan betegsége miatt vonult korán nyugdíjba, együttlétüket a sors sajnos rövidre szabta. 1995. szeptember 5-én hirtelen hunyt el; a keszthelyi Szent Miklós temetőben nyugszik.

Irodalom

Lami Gyula: Várnagy László professzor nyugállományba vonult. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1982. 37. 12. 853–854.

Frenyő V. László–Visnyei László–Vetési Ferenc–Holló Ferenc: Dr. dr. h. c. Várnagy László 1920–1995. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1996. 51 (118). 1. 60–62.